

## Putování Thajskem v roce 2007 nebo v r. 2550

**5.1. pátek** – z Prahy z nového letiště v 18 hodin odletěli do Vídně, odkud po 4 hodinovém čekání, airbusem rakouské společnosti jsme vyrazili na dlouhý let do Bangkoku.

**6.1.sobota**- ve 4 hod.odpoledne jsme přistáli na novém letišti Suvarnabhumi ( v provozu od září 2006), vyplnili příletové karty, posunuli hodinky o 6 hod.zpět, sehnali odvoz taxíkem (1.070 BTH, asi nás vzal trochu na hůl) do centra na Khao San, kde jsme měli přes internet objednaný a zaplacený hotýlek Sawadee BGK Inn (1 noc 700 BTH). **-1 BTH = 0,60 Kč** . Pokojík 4x3 m velký s klimatizací, TV, WC a sprchou. Skočili jsme si na večeři-kuřecí s ananasem a oříšky a kuřecí curry, každé za 70 BTH a pivo chang s ledem. A pak se vyspat.

**7.1.neděle** – po snídani jsme šli do přístavu a koupili si celodenní turistickou jízdenku za 100 BTH, jeli na konečnou, pak šli pěšky a zase popojeli a vystoupili u Čínskému městu plného krámků se vším možným, jídlem i věcmi a spousty nakupujících a dlabajících Číňanů. Při cestě zpět jsme trochu zabloudili a dostali se zase do jiných ulic, kde na ulici prováděly kosmetičky svoji praxi, nití vyhlazovaly starým Číňankám tvář. Pak jsme zase nastoupili na loď a vystoupili u watu Pho, kde je ležící Buddha, vyfotili (byli jsme tam už několikrát) a kolem Královského paláce, vládního úřadu (vlály zde vlajky na podporu krále-žlutá s emblémem krále) přes Královské pole, kde se každoročně provádí Obřad orby a soutěž v pouštění draků. Zašli jsme na večeři přes vyhlášený levný trh Khao San do jídelny na curry s kokosovou omáčkou a kuřecí s česnekem a zeleným pepřem. Pak jsme šli bydlet a připravit se na zítřek, budeme hledat imigrační úřad, abychom si dali prodloužit víza, která máme jen na 30 dní a my potřebujeme na 45.

**8.1.pondělí** – ráno jsme vyrazili k přístavišti a odpluli lodí, která slouží jako bus nebo tramvaj po řece (bez dopravní zácpy) za 13 BTH (8 Ká) k centrální stanici, odkud bylo nejbližší na Imigrační úřad.Pak jsme se snažili chytit tuk tuk, ale nezadařilo se ( řidiči jsou mdlejší povahy, nejenže neznají Bangkok, ale ani zbla anglicky).Vzali jsme tedy taxi ,řidič byl gramotný a dovezl nás přímo na parkoviště úřadu. A tam jsme se zděsili, co tam bylo lidí. Ale dobře to dopadlo, foto na vízum jsme stihli a během dobře strávených 2 hodin (vyplňování papírů a čekání) jsme si odnesli prodloužená víza s razítkem v pase (myslím, že by to u nás trvalo mnohem déle), bohužel chudší o 3.800 BTH. Zpátky zase do přístavu, koupili lístek a jeli na konečnou do Nonthaburi, kde byla pěkná věznice a věžní hodiny. Pochodili, ovoce zakoupili a pak zase lodí do domovského přístaviště a do hotýlku. Stihli jsme ještě objednat cestu na busové nádraží, odkud nám jede bus do letoviska Cha Am, kam zítra pojedeme na 4 noci, kde bude koupání v Jihočínském moři v Thajském zálivu.Pak na večeři do známé hospůdky na phad thai- thajský národní pokrm (nudle smažené s vejcem, sušenými krevetkami, arašídý, sojovými klíčky a čili) a pálivé kuře, salát a 1 chang s ledem (bratru dohromady 125 BTH).

**9.1.úterý** – jsme zabalili a na 10 hod.jsme došli k cestovce,odkud nás minibus odvezl na Jižní terminál k busu do Cha Amu. Po strastiplné 3,5 hod.cestě-160 km dlouhé, kdy od poloviny cesty zastavoval každému, kdo si mávnul, nás vysadili na kraji ChaAmu. Kde nic tu nic, tak jsme nahodili bágly na bedra a šli pěšky. Až když jsme chtěli zasednout do hospůdky, zastavilo auto a zavezlo nás do Cha Amu do hotelu Gold beach, který jsme měli zaplacený přes internet. S klimatizací, lednicí, TV,balkonem s výhledem na moře. Po ubytování jsme hned vyrazili na pláž, ale byla už bez slunce, vykoupali jsme se a ještě šli k bazénu, kde ještě bylo. Na večeři jsme byli kousek vedle v hospůdce na very spice jídlu. Zítra bude relax.

**10.1.středa** – po dobré snídani byl relax se vším všudy, plavání v bazénu, opalování, i olejová masáž byla. Jirka putoval po pláži víc jak 1 km a koupal se ve vlnách. Teplota vzduchu asi 26 st. C, povívá studenější větrík. Večer v hospůdce nudle a super pálivé hovězí. Zítra si půjčíme kola a procouráme okolí. Na plácku mezi naším hotelem a nejdražším hotelem v letovisku je přístřeší Thajců, kteří tam pěstují bojové kohouty. Od 3 hod.ráno kokrhají. Škoda, že jsem se nenaučila vrhat nožem.

**11.1.čtvrtek** – po snídani jsme si v půjčovně vzali 2 růžovoučká kola s růžovoučkým košíčkem za 100 BTH na celý den a vydali se z pobřeží do centra hledat vlakové nádraží. Když jsme se poptávali, kde je railway station nebo train, nikdo nevěděl, pak jsem naznačila kola a udělala ššš, tak pochopili, zasmáli se a ukázali. V tomto letovisku je moc málo lidí, kteří umí anglicky aspoň jako my. A je tu i málo turistů, když tak jen ve velkých hotelech a jsou jen na pláži. České cestovky sem nejezdí. Je to velmi poklidné místo. Nádraží jsme našli, jízdní řád se dal přečíst, takže zpět do Bangkoku pojedeme vláčkem. Zašli jsme na tržiště s ovocem, zeleninou, rybami a vším možným, vrátili se do hotelu, vzali plavky a podél pláže, která je lemována přesličníky (podobné borovicím) jsme jeli silnicí dosti daleko na jih, až silnice skončila. Cestou se stavili na thajské polévce a pivku. Nakonec jsme skončili u hotelového bazénu. Pak jsme jeli na druhou stranu k watu s velkým parkem a k rybářské vesnici. Navečer jsme kola vrátili, šli na večeři a pak zalehnout.

**12.1.pátek** – ráno jsme si zase kola půjčili, vyjeli jsme k rybářské vesnici a tam jsme pozorovali, jak fišrmani vykládají v noci nalovené rybky a třídí je podle velikosti a nákladáky je odvázejí ke zpracování. Ještě jsme zajeli k moři, chtít se vykoupat, ale brzy nás chtít opustil, foukal docela studený vítr, tak jsme ještě popojeli kam se dalo do rybářské vesnice a vrátili se k bazénu. Byla perfektní masáž, pak jsme zajeli do města na tržiště pro ovoce. Sedli jsme do jedné z mnoha hospůdek u hlavní silnice, kde jsme byli jediní hosté a kde visela uzená kuřata, kachny, pekly se vepřové hlavy, ale nikdo je nejedl. My tam byli nejkrásnější. Zajeli jsme k hotelu, vrátili kola, zašli na večeři, kde jsme se přejedli kuřetem na red kari a kuřetem v kokosové omáčce a šli funět na pokoj a připravit se na zítřejší cestu zase do Bangkoku.

**13.1.sobota** – ráno jsme ještě dobalili a až do půl druhé trávili čas střídavě u bazénu a moře. Již bylo teplejší. Taxi nás odvezlo (za 100 BTH) na nádraží, přesně 14,27 přijel vláček motoráček, měli jsme 1 min.na nastoupení a už jsme ujížděli. Lístek pro jednoho do BGK stál 40 BTH a měli jsme tam být v půl 7 večer. Kolem krajina s palmami, políčky, pasoucí se hovězí stejky s hrbem, rýžová políčka sklizená a zasetá, svěže zelená, protože ve vodě. Výpravčí ve stanici nepíská, ale dává znamení zeleným praporkem. Do BGK jsme dorazili s menším zpožděním, chytli taxi (za 57 BTH-měl taxametr zapnutý) a odvezl nás do hotelu Pratunam city Inn, který jsme měli zaplacený přes internet (1000 BTH). Skočili jsme něco pojíst a pak do „7“ něco koupit k snídani, protože ráno hotelovou nestíháme, v 6,45 hod.od blízkého hotelu odjíždíme s CK ESO na 5 dní na plovoucí trhy, řeku Kwai atd.

**14.1.neděle** – nechali jsme se vzbudit v 5,30 a bez snídaně vyšli k hotelu Palace, odkud jsme v 7 hod.odjížděli 4 minibusy (24 lidí) k 1.zastávce, abychom se podívali, jak se dělá kokosový cukr (příšerně sladký) a olej. Vlezli jsme do příbytku místních na kůlech (byli už z postele) a pokračovali na plovoucí trhy Damnoen Saduak. Vždy 5 lidí dostalo kanoi s řidičem a projížděli jsme kanály. V této krajině (zrovna tak i v BGK) byla bažina, na které asi před sto lety vykopali kanály a tím vznikly pásy suché země, na které se daly pěstovat stromy, jako kokosové palmy, papaya, manga, banány a pod. Postavili zde domy na kůlech, mezi nimi projíždějí v člunech a prodávají jídlo, ovoce, zeleninu. Celý plovoucí trh je atrakce

pro turisty, kteří sem tam i něco koupí. Pokračujeme do dílničky, kde se zpracovává kůra stromu sak na ruční papír. Mlátí se do ní kladivem, pak se močí a suší na sítech a případně barví. Dál tam umělci dlabali z tvrdého teakového dřeva reliéfy velice složité i drobné suvenýry. Jedeme Na Kanchanaburi k tzv. železnici smrti. K nádraží jsme dorazili po poledni, kdy byl čas na oběd, který jsme měli připravený ve venkovské hospůdce formou bife. Ochutnali jsme všechno možné. Pak jsme popojeli 3 stanice vláčkem dřeváčkem nad řekou Kwee (Kwai) po železnici smrti. Za II. sv. války odtud Japonci postavili železnici až k průsmyku 3 pagod blízko Myanmaru. Použili ke stavbě spojenecké válečné zajatce – hl. Brity, Holanďany, Australany a asijské dělníky, kteří v nelidských podmínkách pracovali a zahynuli zde (kolem 16. tisíc). Čekaly už na nás minibusy a odvezli k muzeu této železnice. Koukli jsme na krátký autentický film z doby stavby a šli jsme cestou – Hellfire pass, kudy se ve skále tesala cesta pro vlak a k památníku. A zpátky bambusovým hájem do kopce ve 30 st. a ještě ve větším vedru pracovali s minimálními pracovními pomůckami. Tento úsek tratě je nyní zrušen, pražce vytrhány.

Pak jsme pokračovali do Národního parku Sai Yok (o rozloze 500 m<sup>2</sup>, kde za II. sv. války byly kasárna japonské armády a pracovní tábor válečných zajatců), kde jsme měli i ubytování v chatrčích na plovoucích raftech. Ještě před setměním jsme vzali plavky a šli do hospůdky na vorech, přijel motorový člun a celou hospůdku odvezl proti proudu k vodopádům na koupání a popíjení pivka. Pak zase zpátky. Večeře byla zase v hospůdce na raftu. Po 10 hodině vypnuli elektřinu a šlo se spát.

**15.1. pondělí** - v 7 ráno se konala snídaně zase v plovoucí restauraci (elektřina stále nešla), pro změnu jsme pluli zase po proudu, pozorovali modré ledňáčky, kteří seděli na větvích, zdravili se s dalšími obyvateli plovoucích raftů, kolem dalších vodopádů (docela kosa) po řece Malé Kwee. Asi po ¾ hod. jsme se zase vrátili a po 8 hod. jsme minibusy vyrazili do NP Erawan (500 km<sup>2</sup>), nechali busky na parkovišti a šli ke 7 stupňovému vodopádu. Hned na začátku jsme prošli kontrolou, kolik máme sebou plastických lahví s pitím, dali nám na ně číslo a zaplatili jsme 10 BTH a cestou zpět zkontrolovali, jestli je ještě máme a peníze zase vrátili. Dost dobrý způsob, jak zabránit odhazování lahví v parku. Cestou jsme se koupali v tůních, kde nás ohryzávaly rybky a pobíhaly tam drzé opice, které kradly, na co přišly. Po návratu nás čekal oběd v místní hospůdce. A zase do minibusů a prašnou silničkou pod kopec a odtud jsme šli k jeskyni. Jeskyně Phrathap se nachází v horní části kopce na který jsme museli vystoupat víc jak 500 m po příkrých schodech bambusovým hájem. Mnohokrát přepocení, v dále bylo osvěžující koupání v tůňkách. Výstup ale stál za to. Dostali jsme 2 svítilny a průvodce a uzoučkou štěrbínou jsme se protáhli do jeskyně, která nebyla s přídavkem vápence, ale hořčíku. Objevena byla teprve před 30 lety, nebyla zavedena elektřina, takže tam moc lidí nechodilo a může být navštívena jen v zimě, protože v období dešťů v létě je plná vody. Žijí zde světlí jeskynní pavouci a roje malých netopýřů. Jsou tu nádherné stalagmity, stalagnity, stalagnáty, záclony a další útvary. Seběhli jsme zase po schodech dolů a do busků, které s námi na přání zajely na sloní farmu, většina účastníků se jela projet na slonech. My ne, už jsme byli. Po té jsme odjeli zase do obydlí na raftech, večeře, pobalit a spát, ráno zase odjíždíme.

**16.1. úterý** – po snídani jsme s bágly vyrazili na parkoviště k minibusům a asi v 8 hod. odjížděli na další místo a to bylo Kanchanaburi, kam jsme šli ke slavnému mostu přes řeku Kwai, který je stále v provozu. Most byl původně dřevěný, po válce rozbombardovaný. Japonci ho po válce znovu postavili a už železný. Ještě jsme se zastavili na hřbitově zahynulých zajatců při stavbě železnice. Asijští dělníci žádný hřbitov nemají (dohromady zahynulo 100.000 lidí). Stavba začala 16.9.1942 a měla trvat 5 let. Japonská armáda donutila válečné zajatce dokončit tuto 415 km dlouhou trať za 16 měsíců jako alternativní zásobovací

trasu při útoku Japonců na Barmu a dalším asijským zemím na západě. Provoz byl zahájen příjezdem Japonského nevěstince.

Před sebou máme delší cestu do Ayuthay. Cestou rýžová pole, plantáže cukrové třtiny, nádrží, kde se pěstují sladkovodní krevetky, vesnice, městečka. Silnice lemují akácie a palmy. Projeli jsme novou Ayutayou a vyhladovělí jsme zastavili u Japonské restaurace, kde jsme měli oběd formou bife. I sushi bylo. Po kávě zase do busků a vyjeli jsme k chrámu Velké vítězství, který byl postavený ke konci 14.stol. Mnich, který se zasloužil o znovuobjevení tohoto meditačního kláštera má zde svoji sedící figurinu – jako živý. Žijí zde mniši a komunita řádových sester (v bílém). Ayuthaya – asi 1 mil.obyvateľ, kdysi hl.město, byl ostrov obklopený kanály, po kterých se jezdilo na loďkách. V 18.stol.bylo vypleněno Barmánci, trosky roztroušeny mezi moderními budovami. Wat Phra Si Samphet, byl vybudovaný kolem 14.st., byla zde 16 m vysoká socha Buddhy a v ní 250 kg zlata. Barmánci sochu odvezli a zlato roztavili. Zajeli jsme ještě k watu Mongkhon, kde je uložena 15 m vysoká bronzová socha sedícího Buddhy, jedna z největších v Thajsku. Kolem 5 hod.zase do busků a jeli do Lop Buri jednoho z nejstarších měst, jednak se podívat k jednomu chrámu a pak bydlet. Lop Buri se říká opičí město, řadí zde 2 gangy opic. Jsou všude, lezou po střeších domů a balkony musí být zakryty sítěmi, protože opice ukradnou co můžou i nemůžou. Thajci svým buddhistickým smýšlením neradi ubližují zvířatům, tak je trpí, opice jim přitahují turisty. Stmívalo se, když jsme došli k starému chrámu, který obývají. Dostali jsme hole na jejich odhánění. Seběhly se k nám desítky opic, hodili jsme jim nějaké lahůdky, vrhly se na nás, rejdivy i v kapsách, ale vše jsme pevně drželi. Nastala tma, odjeli jsme k hotelu, jak jinak než opičímu, všude sošky opic malé i velké, na večeri a bydlet. Dokonce tu vaří i opičí pivo.Večeře moc dobrá-polévka z kokosového mléka nakyslá s kuřecím, kuřecí na kešu, red kari, sladkokyselá ryba, zelenina a nakonec ovoce. Šli jsme bydlet, ráno odjíždíme v 8 hod.

**17.1.středa** – po snídani jsme se vrátili ke khméřskému chrámu a přinesli opicím různé dobrůtky a fotili je. A pak jsme ještě jeli k jednomu chrámu se strašně dlouhým názvem v překladu „Klenotnice části Buddhova učení“ a odjíždíme směr NP Khao Yai (2000 km<sup>2</sup>), nejstaršímu parku v Thajsku, který patří mezi nejlepší na světě a stal se mezinárodní památkou UNESCO. Žije zde 200 – 300 divokých slonů, tygr, leopard, gibbon, 300 druhů ptáků. Vstup do parku je 400 BTH. Nejdříve jsme dostali oběd a pak se vydali do horského pralesa a šli asi 4 km podél kroučící se říčky. Na stromech parazituje spousta bromelií a orchidejí. Žijí zde na stromech i gibboni, kteří tak 1 x za 4 dny slézají dolů na velkou potřebu a mají z toho stres. Došli jsme několikrát přepocení k vodopádům a na parkoviště k minibusům. Těmi jsme odjeli k dalšímu parkovišti a odtud šli pěšky ke slanisku a rybníčku, kde jsme měli pozorovat, pokud přijde zvěř (sloni, medvědi, levharti, tygři a pod.) Vylezli jsme na pozorovatelnu, čekali potichu až do úplné tmy, ale nikdo nepřišel. Asi dnes nebyl jejich den, nebo šli někam jinam. Tak jsme se sebrali a odešli k buskům, nasedli, jeli z NP. Cestou na silnici byly čerstvé koblihy slonů, takže museli přecházet, potkali jsme dikobrazí rodinku a něco jako tchoře. Vyjeli jsme z NP a jeli se ubytovat do bungalovů. Povečeřeli, chvíli poseděli a šli spát. Ráno odjíždíme v půl deváté.

**18.1. čtvrtek** – ráno zase odjezd dál. Zastavili jsme se na místním trhu a byli jsme poučeni o ovoci, zelenině a různých thajských dobrůtkách. Přivoněli a ochutnali jsme pastu z durianu (velký, smradlavý plod s ostny, který ti buď zachutná, nebo ho odvrhneš). Jack fruit nemá ostny, nepáchne, je ještě větší a moc dobrý. Bambusové výhonky, dále na tácku připravené betelové listy s rozkrojenými arekovými oříšky (za 10 BTH)-oříšek se zabalí do betelového listu, přidá se trochu vápna a může se žvýkat – legálně. Pouze Vám zčervenají rty, zhnědnou zuby, poruší se sklovina, ale je vám fajn. Žvýkají už jen staří lidé. Po přednášce a ukázkách jsme zase pokračovali dál. Dojeli a došli jsme k dalším vodopádkům (dost už bylo vodopádů,

budou krokodýli). U stánku jsme si čichli k 1 rok naložené rybě (prý děsná pochoutka)-zážitek na celý den. Dojeli jsme ke Krokodýlí farmě na okraji letoviska Pattaya. Byla tu i ZOO s mnoha zvířaty a pěknou parkovou úpravou. Pak už nás jen rozvezli do hotelů, nás do Romeo Palace, který jsme sehnali ještě na internetu. A tím putování s cestovkou skončilo, zase se budeme muset starat. Večer jsme zaběhli do prádelny s veškerou špínou a na večeri. Pattaya – leží 150 km od BGK , před 50 lety malá rybářská vesnice, dnes je to nejživější letovisko v Jihočínském moři. Od r.1959 sem začali přijíždět američtí vojáci a během války ve Vietnamu, muži Americké národní pěchoty. Noční život v Pattay je velice rušný, je vyhledávaným místem sexuální turistiky. Je tu dobře zavedený obchod se sexem pro homosexuální muže a množství kabaretů provozovaných transvestity.

**19.1.pátek** –po snídani jsme vyrazili na pláž, zabrali lehátka, i masáž byla a bylo pod mrakem a teplo a i přšelo. Odpoledne jsme odjeli hledat busové nádraží, zadařilo se, koupili 2 lístky V.I.P. busem na pondělí do Chang Mai, jeli zpět, dali si večeri, vyzvedli věci z prádelny perfektně vyžehlené a šli bydlet. Ráno nám odjíždí busek do přístavu na loď na ostrov Koh Samet, kde budeme celý den.

**20.1.sobota** –po rychlé snídani pro nás přijel v půl 8 minibus, který ještě po cestě nabral pár lidí a přes hodinu nás vezl do přístavu na kocábku, která nás dopravila na ostrov Samet, kde jsme strávili příjemný den – čisté, teplé moře a bílý písek na pláži. Ale spousta turistů. Koh Samet – od r.1981 součást Národních parků, kde je vstup 400 BTH, má tvar písmene T a je zde velmi sucho, takže se sem dá jezdit i v období dešťů. Zpět jsme se vrátili v 6 hod.k večeru, pak večere a foot masáž u hotelu. Jirka procházka po Pattay. Zítra je neděle, to se nedělá.

**21.1.neděle** –po snídani pláž, masáž, údržba těla, povalování se, prostě relax. Večer večere, pak pobalení, ještě celý den pláž a k večeru odjíždíme busem do Chiang Mai, konečně konec povalování, bude práce.

**22.1.pondělí** –po snídani jsme zabalili, opustili pokoj, bágly nechali v recepci a šli k moři. Po poledni se udělalo pršavo, zataženo, vlhko a teplo. Odešli jsme k hotelovému bazénu, slunce zase vysvitlo, byla koupačka. Podle mapy a bedekru jsme vymysleli, kde složíme v Chiang Mai hlavu. Kolem 4 hod.jsme vyrazili něco pojíst, k bazénu vykoupat se, převléci se na cestu, rozloučili se s oblíbenou recepční a s báglikama na zádech vyrazili na hlavní shánět taxi. Nabídl se sám, trochu nás povozil, protože nás zavezl na jiné nádraží, ale pak se trefil. Zvážíli nám bágly (každý 13 kg), přijel náš V.I.P.bus, příjemně klimatizovaný. Nasedli jsme, dostali dobré pálivé chipsy, čokoládové bonbony a vodu. Vyrazili jsme z Pattay ve večerní dopravní zácpě, přšelo. Asi po 1 a půl hodině jsme zastavili, byla půl hodinová pauza, dostali jsme večeri dost dobrou. Pak nám dali deku na přikrytí, v půl 10 vypnuli TV, sklopili sedátka na lehátka a spát. Klimatizace jela na plno, byla pěkná kosa a my jen v krat'asech, ještě že byla deka.

**23.1. úterý** – v 5 ráno byl budíček, naplno pustili jejich mňoukání a rozsvítili a ještě se jelo. Zastavili jsme ještě na snídani rýže, kapusta nebo co, houby a sušené rybky, které vídáme sušit na platech na sluníčku a lezou po nich mouchy. Tak jsme ochutnali, byly to docela dobré, křupavé chipsy. V buse jsme ještě dostali krabičku sojového mléka. Po 13 hod.jízdy kolem půl 8 jsme dorazili na busové nádraží v Chiang Mai. Nabídl se jeden taxikář, že nás doveze do hotelu za 100 BTH, který jsme si vybrali. Vysadil nás, měli plno. Přiběhl tuktukář a že nás za 40 BTH odveze do quest hausu levného, pěkného. Dovezl, pokoj za 600 BTH s TV, lednicí,klimatizací nedaleko centra. Ubytovali jsme se a vyrazili do města. Prošli 2

watíky v Barmském stylu, bohatě zdobené, schodiště s barevným 3 hlavým hadem, který chrání před zlými duchy. Podívali se, kde v noci funguje noční trh, který uvidíme až večer, zaskočili do žrádelny na polévku Tom Yam a kari, pivo a banánový šejk, to vše za 190 BTH. Chytli jsme ještě tuk tuk a nechali se odvézt na nádraží, že koupíme lístky na noční vlak na pátek do BGK, ale všechno bylo plné. Tak ještě na busové a tam jsme koupili lístky na noční bus do BGK. Ale to už se oblékneme. Pak zpátky do hotýlku, koupíme nějaký výlet kolem Chiang Mai. Koupili jsme celodenní výlet do vesnic horských kmenů, mimo jiné i k ženám „dlouhých krků“ a vyrazili jsme podle kanálů obhlížet nějaké watíky.

Chiang Mai – (růže severu) kdysi hlavní město lannské říše, má asi 160.000 obyvatel a je nejdůležitějším městem severozápadu. Založeno v r.1296, postaveno na zříceninách starobylého města v úrodném údolí s nadm.výškou 300 m, 700 km od BGK. Obklopeno horami, nejvyšší je 1676 m. Staré město má tvar čtverce ohraničené vodním příkopem a zbytky hradebních zdí. Je zde spousta rukodělných dílniček a přes 300 watů.

Hezky jsme si pochodili po prospané a proklepané noci v busu, dali jsme jen lehkou pauzu a zase vyrazili na pověstný Chiang Mayský noční trh, který ještě nevšel, bylo brzy, tak jsme zašli na večeři a spát, ráno vstáváme v 7 hod., v 8 odjíždíme na výlet.

**24.1.středa-** po 8 hod.minibusem v 10 lidech s průvodcem jsme se vydali nejprve k orchidejové a motýlí farmě. Orchideje nádherné a hlavně druhy, které u nás neznáme. V Thajsku roste více než 1.300 druhů orchidejí, většinou v lesích. Každý jsme jednu dostali na špendlíku. Pěstují se zavěšené bez hlíny a každý den se rosí. Motýlí farma byla ve vývojovém stadiu housenek. Ani jeden nepoletoval. Znovu jsme nasedli a jeli na sever, uhnuli na cestu užší, projížděli jsme vesnicemi, kolem banánových plantáží, rýžových poliček do pěkně strmého kopce k horskému kmeni Pulon, žijící v chatrčích na kulech, oni nahoře, dole černá prasata a slepice s kuřaty. Tkají hezké věcičky, které prodávají i na nočním trhu v Ch.M. Popojíždíme dále do hor, asfaltka se změnila v červenou udusanou hlínu. Přijeli jsme ke kmenu Akha, kde ženy nosí pokrývky hlavy ze skleněných korálek, peří a hliníkových ozdob. Jsou původem z Tibetu a patří mezi nejchudší Thajské národnostní menšiny. Pokračujeme k dalšímu kmeni Karenů, kde volně pobíhala štěňata a selata, lidi nevidět, jen 3 staré Karenky tam něco motaly, na hlavě měly šátky na placato a barevné tkané sukně. Vydali jsme se na zpáteční cestu a na oběd v areálu watu, který jsme prošli. Je tu i velký trh s bylinkami, kořením a různými léčivkami. Na úpatí skalnatého kopce (2.285 m) je komplex watů a vstup do jeskynního systému asi 10 -14 km dlouhého. V jeskyních jsou náboženská sousoší, procházeli jsme asi 1 km. Pak jsme odjeli k horskému kmeni Kayanů, vesničky v kopci mezi banánovníky, utečenců z Barmy, kde ženy musely těžce pracovat na rýžových polích. Dlouhokrké neboli ženy s labutími krky si od dětství zdobí krky mosaznými spirálami (jedno vysvětlení je chránění se před tygřími tesáky a další, že se tak krásí), které vypadají jako jednotlivé kruhy, ale jsou to závitky z jednoho kusu, vážící až 22 kg, ale nejběžnější jsou 5 kg – 30 cm. Krční závitky snižují klíční kost a hrudní koš, takže to vypadá, že jejich krky jsou nepřirozeně dlouhé. Ženy si navlékají i snímají závitky dle libosti a prý žádné problémy nemají. Tady výlet končil, vrátili jsme se do CH.M, zašli na večeři a ještě si koupili na příští den další výlet a to do NP.

**25.1.čtvrtek** – každé ráno v 7 hod.zní z městských amplionů radostná hudba a střídavě mužský a ženský hlas má hlásání (možná o užití si radostného dne ). Večer, protože jsou tu velmi studené noci a rána majitelé navlékají psy (i velké) do různobarevných kabátků. Takže ráno ještě v 8 hod. pobíhají, perou se a chrání své území pestrobarevnými čoklové.

Lehce po 8 hod.jsme vyjeli na výlet do NP (o rozloze 272 km<sup>2</sup>) Doi Ithanon s nejvyšší horou v Thajsku 2565 m. Toto pohoří patří ještě k pohoří Himalájí, které sem zasahují. Nejdříve jsme zajeli (místní cestovky nás nenechají moc šlapat) k vodopádům, ale pěkným, když je

období dešťů, opravdu mohutným .Odtud zase horskou silnicí na 2.rychlostní stupeň do horského údolí, kde bylo spousta foliovníků, ve kterých se pěstuje nejen ovoce a zelenina, ale i mnoho druhů květin. Vál pěkně studený vítr, ale slunce pálilo, jako na horách. Po hodinové procházce jsme zajeli do vedlejšího horského střediska na dobrý oběd i s ovocem a zeleninou. Pokračujeme dál horskou silnicí opět na 2.stupeň, v dále na kopci je vidět zlatá špička pagody, ke které se škrábeme. Doškrábali jsme se na parkoviště, odtud pěšky na prostranství,odkud vedlo asi 100 schodů k fialové pagodě a naproti 100 schodů k hnědé. Obě pagody byly postaveny k 60tinám krále r.1987 a královny 1992 to vše v nadmořské výšce 2142 m. Okolo okrasné zahrady, fontánky, vodopády, stříhané stromečky. Po ¾ hod.prohlídce všeho jsme zase nasedli a pokračovali ještě výše. Na stromech byly vidět kvetoucí parazity růžové i bílé orchideje. Dojeli jsme na samý vrcholek, kde stojí radarová stanice a naproti stupa posledního krále Chiang Mai postavená v r.1915. Prošli jsme se k návštěvnickému centru, kde byl teploměr, bylo 13 st.C, což byla nejvyšší možná teplota, bývají i 2 st.

A pak už zpět na Ch.M., kam jsme přijeli kolem 6 hod. Zakoupili jsme na další den ještě odpolední výlet na watíky, protože bus do BGK jede až po 8 hod.večer. Dopoledne se ještě koukneme po starém městě. Pak ještě na večeri do hospůdky „Basil leaf“, kde bylo kuře na kari s kokosovým krémem a kuře na zázvoru,.Ještě jsme prošli noční trh, který se táhne podél dlouhé ulice a dostane se tam vše, něco kvalitní (thajské hedvábí, různé rukodělné výrobky) a něco méně, např.hodinky a šli bydlet, musíme pobalit, kouknout na mapu BGK. Chtěli bychom ještě další den rovnou od busu nejlépe nočním vlakem do HatYai, což je daleký jih. Ráno nemusíme vstávat na budík.

**26.1.pátek** – bez budíka jsme se vzbudili dost pozdě, pobalili bágly, opustili pokoj, bágly dali do recepcce a vyrazili na obchůzku starého města podél kanálu a starých hradeb. Prošli jsme velký trh všeho – masa, ryb, ovoce, zeleniny, koření i hadříků. Zašli jsme do tajemné zahrady, kde byly uloženy všechny možné sošky, reliéfy trochu i více poškozené, z terakoty všechny propletené se stromy a popínavkami.Takový umělecký hřbitov. Také jsme okusili typickou chiangmaiskou sušenou klobásu, v která byly rozemleté čili papričky a nerozemletý zelený pepř. Dobré, ale ta žízeň. Prošli jsme několik watů méně i nejvíce významných. V jednom byla buddhistická teologická vysoká škola. V poledne jsme se stavili na nudle a pivko, pak do hotýlku čekat na minibus na výlet. Přijel, posbírali jsme ještě další lidi v jiných hotelech, bylo nás 10 a vjeli jsme do NP a jeli na kopec Doi Suthep, který se tyčí nad Ch.M. do výše 1676 m, pojmenovaný po poustevníkovi, který tu mnoho let žil. Klášter na něm byl založen ve 14. stol. a schraňuje posvátné relikvie, patří mezi nejposvátnější chrámy na severu. Vede tam 300 schodů, které jsou vroubené posvátnými hady – nágy nebo lanovka za 20 BTH, kterou jsme jeli i my. Našemu průvodci se nechtělo šlapat. Z vrcholu byl pěkný výhled na Ch.M a byl vidět čtverec starého města obetkaný vodními příkopy. Uvnitř kláštera stojí chedi ve stylu Lanna, jedna z nejsvatějších v Thajsku zakončená zlatým slunečником. U jednoho oltáře seděl mnich, lezli jsme k němu po kolenou, udělal mumli, mumli a přivázał na ruku bílou šňůrku a zase zpět po kolenou. Zvony, které dříve svolávaly mnichy k modlitbám, dnes s nimi zvoní turisté pro štěstí. Zajeli jsme také do ukázkové vesnice horského kmene původem z Číny, kde byl hlavně trh s jejich výrobky a také malá ukázková políčka s máčkem, který se pěstuje pro opium. Po 5 hod.j sme se vraceli do města. Zašli ještě na malou večeri a tuk tukem odjeli na busové nádraží. Bus odjížděl v půl 9 a byla v něm zase kosa. Klimatizuje se i když se každý tetelí zimou. Dostali jsme kolu a nějakou buchtu. Kolem 10 večer vypnuta TV, zhasnuta světla, ze sedadel lůžka a spát. Ovšem v půl druhé na plné pecky zpívánky, přestávka a snídaně. Nešli jsme.

**27.1.sobota-** v půl páté ráno zase zpívánky, které nepřestaly, protože už začal Bangkok. Dorazili jsme asi v půl šesté. Vzali jsme si taxi, které nás dovezlo na nádraží. Zjistili jsme, že

vlak do Hat Yai na jih jede kolem 3 hod. odpoledne, koupili jsme lístky do lůžkového vozu (za 1500 BTH). Je to asi 16 hodin cesty. Bágly jsme dali do úschovny a šli se podívat na mumraj do Čínského města. Zašli jsme i do watu Zlatého Buddha- 3 m vysoký a 5 a půl tuny těžký, vyrobený z čistého zlata. Objeven před 40 roky pod vrstvou omítky, ukrytý před nájezdými hordami Barmánců. Teď ji obléhají farangové (bílí cizinci) a Japonci s fotoaparáty. Vrátili jsme se k nádraží a zašli do žrádelny na trochu té rýže a nudlí. Koupili nějaké pití, ovoce, vyzvedli bágly a šli do vlaku – spací vagon, samostatné kupé s lůžky nad sebou. Ve ¾ na 3 jsme odrazili. Nechali jsme si udělat lůžkovou úpravu, stáhli klimatizaci a zalehli. Touto trasou jsme po 1. jeli z Cha Amu a teprve teď jsme si uvědomili, že v Kanchaburi přejíždíme řeku Kwai přes legendární most, po kterém jsme nedávno chodili pěšky. A víc si nepamatují, noc byla dlouhá a dobře se spalo.

**28.1.neděle** – ještě za šera jsme pozorovali dělníky na gumovníkových plantážích jak vylévají gumovníkovou pryskyřici z kelímků na stromech, která v noci vytéká z naříznutých gumovníků. Musí se to dělat za chladu, jinak tvrdne. Do Hat Yai jsme dojeli kolem půl 8 ráno. Z Chiang Mai jsme 36 hodin na cestách. Nedbajíc rikšů, kteří nám nabízeli služby, jsme odkráčeli ke známému hotýlku „Kings“ a vzali pokoj za 500 BTH v prázdném hotelu. Že by ty nepokoje v poslední době v Hat Yai? Vykoupali, povyprali a vyrazili k OD Tesco-Lotus, kde je Budget, chceme si zamluvit auto od soboty asi na 16 dní. U Tesca Budget nebyl, přemístili ho, ale nikdo nevěděl kam. Až jsme se chytli u prodejců aut Mitsubischi, kteří to vypátrali a dokonce nás zavezli zadarmo 15 km za město k letišti, kde měli post. Objednali jsme si Hondu Jazz na 13 dní, bude přistavena v sobotu. Zpátky nás odvezli k Tescu, kde jsme chtěli nakoupit. Cestou jsme ještě zašli do nového čínského watu s obrovským sedícím Buddhou a šťastným Buddhou a novou pagodou. Zpět jsme jeli tuk tukem a v CK u nádraží jsme koupili lístky na minibus do přístavu Pak Bara (100 BTH) a na loď (500 BTH) na ostrov Bulon, kde zůstaneme 4 noci, bydlení si budeme shánět až na místě. Přebalili jsme bágly, jedeme jen s jedním, druhý nám nechají v recepci a šli jsme na večeři. Vyšli jsme a dost přšelo, ale bylo teplo. V zahradní restauraci jsme si dali pálivé dary moře a kachnu na pepři smaženou. Pak bydlet. Hat Yai – správné středisko jižního Thajska a důležité obchodní a zábavní středisko.

**29.1.pondělí** – ráno jsme schovali 1 bágl v recepci, koupili ještě jednu noc, až se vrátíme z ostrova a šli jsme k Andrewově cestovce, odkud nás minibus odvezl 150 km do přístavu Pak Bara. Loď měla odplouvat ve 2, ale vyrazili jsme v půl 3 malinkou kocábkou asi na 1 hod. plavby na o. Bulon. Dorazili jsme kolem 4 hod. a už na nás čekaly malé loďky, na které jsme přeskákali a odvezli nás na břeh. Šli jsme do recepce jednoho resortu, nabízeli bungalov za 1400 BTH (840 Ká), nám se to zdálo moc, tak jsme vyrazili hledat něco levnějšího, všude plno, pak nám nabídli chatku za 250 BTH (150 Ká), nám se nelíbila, tak jsme šli zpět a bungalov už byl obsazený. Tak zase zpátky k chatce, ale předtím jsme objednali bungalov od příštího dne na 3 noci, to už bude volný. Dřevorákosová chatka č.27 měla 1 širokou postel pod moskytiérou a víc už nic. Tak jsme ani nevybalovali. V 10 hod. vypnula elektrika. Jedou jen agregáty, které zapínají jen asi na 4 hod. denně. Tak se šlo spát. Myslím, že funkce moskytiéry spočívala v tom, že na nás nepadali ještěrky a podobná havěť. Stejně nám asi něco šmejdilo v báglu, byly rozkousané igelity a užráno kus banánu. Ale spalo se dobře.

**30.1.úterý** – po snídani v hospůdce, kde řvou po ránu i večer hordy malých dětí tak od 4 měsíců do 6 let, jsme odevzdali klíč od chatky a šli bydlet do bungalovu pod kokosy na břehu moře s wc, sprchou, klimatizací, TV a verandou. Ko Bulon je skupina ostrovů v Národním parku „Perla Andamanu“. Bílé pláže lemované přesličníky (jako borovice), ze kterých padají pichlavé šišky, křišťálově čistá voda. Pro toho, kdo hledá klid a samotu je to ráj. Celý den



jsme pak trávili poleháváním, koupáním, stále vanul příjemný větřík, ale byly vlnky. Večeře v blízké tiché restauraci – kuře na kari a sladkokyselé kuře. Tady nezhasli.

**31.1. středa** – ubytování máme se snídaní, tak jsme zašli a pak šli pozorovat lodě jak a kam připlouvají a místo, odkud odplouvají, nepodařilo se, zato jsme potkali malého asi  $\frac{3}{4}$  m dlouhého varánka, ani se nás nebál, tak snad vyjde fotěčka, slovy p.Šimečka (průvodce Esa). Pak jsme se vydali na druhou stranu ostrova přes kopec, byl tam resort a prázdný, žádný lidi, malá plážička a Rock bar. Tak jsme se osvěžili a zase zpět a zbytek dne už jsme se jen koupali, chtěli jsme šnorchlovat, ale byly vlnky. Večer koušou různé miniaturní potvůrky, ale dělají velké svědivé lepace.

Spatřená zvířena na ostrově: 1x pes ušlechtilý-labrador, 1x kočka velká, 1x mladý varan, 1x veverka, spousta ptáků loskutáků, kteří zobaj z ruky, 1x černý pták s dlouhým krkem hledající potravu při odlivu, ještěrky a gekoni a spousta komárů a jiné štipající havěť.

**1.2.čtvrtek** –po snídaní, zase prohlídka dalších částí ostrova, ale byla krátká, protože ostrov je malý, tak k moři. Pracovali jsme celý den, ale stále vlny, takže šnorchlování bylo špatné, ač je zde voda křišťálová. Večeře zase v tiché restauraci, pak pobalit, ráno v 9 odplouváme k přístavu Pak Bara a odtud minibusem do Hat Yai.

**2.2.pátek** – po snídaní jsme byli rychle nasednuti do loďky, ale bylo nás moc, loďka malá, vlny velké. Objela s námi ostrov na klidnější místo, kde již čekala kocábka o něco větší. Pak jsme čekali, přijela další loďka, přistoupili lidi a opět jsme čekali. Pak ještě jedna a vypluli jsme. Místo v 9, tak lehce po 10 hod.. Spíše jsme se plazili, byly velké vlny, občas jsme i nabírali, kapitán měl starostlivý výraz. Motor proti vlnám nás nemohl utáhnout. U ostrůvků se vlny zklidnily a my mohli konečně vyrazit. Cesta trvala skoro 3 hod. Když jsme se dostali do přístavu, oddychli jsme si. Tam už byli nahaněči a hned prodali lístek (za 150 BTH) do Hat Yai. K nádraží jsme dorazili kolem 4 hod. Došli jsme do našeho hotelu, kde nás radostně přivítali, dali nám náš pokoj a bágel, který jsme měli uložený na recepci. Na večeři jsme si došli do čínské žrádelny, pak do hotelu, přebalit bágely, uspořádat mapy. Ráno v 10 hod. budeme mít přistavenou Hondu Jazz a budeme pokračovat dál.

**3.2.sobota** – v 10 hod.přivezli a předali Hondu a v 11 hod.vyrážíme z Hat Yai směrem na Trang. Jedeme vesničkami podél kaučukových plantáží, klimatizace klimatizuje, z radia se line rádobý swingová muzika zpívaná tenorem, thajskou hudbou švihnutá. Zastavili jsme na trhu ananasů a 1 3kilový si nechali osekát a rozporcovat, to vše za 30 BTH = 18 Ká. Ještě jsme pro štěstí a klidnou jízdu koupili závěs z květů orchideje a jasmínových poupat. Projeli jsme Pathalungem, provinčním městem, kde je největší rezervace ptactva v Thajsku, vysoká škola herecká a oblastní specialita, stínové divadlo do zálivu, na pláž, která je upravená jako park u jezera, kde se pouštějí papíroví draci a hlavně se kolektivně jí. Pak zase zpátky na hlavní, do Trangu nám zbývá kolem 50 km. V okolí jsou rambutanové a mangosteenové lesy. Tak jsem hned koupili kilo rambutanů (červený chlupatý plod, který když se oloupe je strašně dobrý) za 10 BTH asi 7 Ká. Projíždíme pohádkovou krajinou – kopečky porostlé zelenými neopadavými stromy-palmy, banánovníky. Dojeli jsme do Trangu, na 1.pokus našli hotel Thumrin, který byl popsán v Lonely Planet, pokoj za 550 BTH s klimatizací,TV v centru. TRANG je hlavní město pobřežní provincie asi se 68.tisíci obyvatel u Indického oceánu a 46 ostrovy v Andamanském moři (Andamanské moře je součást Indického oceánu). Pěstují se zde gumovníky. Pobřeží je plné ostrovů a pláží a ve vnitrozemí vápencová pohoří s jeskyněmi a vodopády. Ve městě je spousta příjemných kavárniček čínských majitelů, kteří nabízejí pravou filtrovanou kávu (kopii) s množstvím moučnicků. Prošli jsme město, uličky, trhy, na

večeři zašli do příjemné restaurace u nádraží na kuřecí kari a kuře v citronové omáčce. Večer v hotelu nad mapami jsme vymýšleli, kam k moři.

**4.2.neděle** – po snídani- v typické otevřené kavárničce- kopii (pravá arabská káva filtrovaná přes mul se sladkým kondensovaným mlékem) s croisantem jsme vyjeli z Trangu kolem gumovníkových plantáží, výstavních vilek, stánků s rambutany a vodními melouny. Zajeli jsme do Kantangu, přístavu na řece Trang, která ústí do Andamanského moře. Prohlédli jsme si přístav, nakoupili mangosteen (fialový plod, ve kterém po vyloupání jsou šťavnaté, dobré česnečky) a vydali se na cestu k pobřeží hledat resort na bydlení. Moc jich tu nebylo až v přístavu Pak Meng Port jsme našli bungalovy – resort Lay Trang (800 BTH za noc) v zeleni, moc pěkné bydlení. Z vody vyrůstají skály, moře klidné. Jeli jsme na pláž, moře pomalu utíkalo, stačili jsme si zaplavat, pak uběhlo rychle, voda tak po kotníky asi 300 m. Přístav Pak Meng je výchozí bod na všechny korálové ostrovy, kam se jezdí za šnorchlováním. Na 5 km dlouhou pláž jezdí relaxovat a hlavně jíst o víkendech Thajci, farangů-bílých cizinců, je zde velice málo. Večeře v otevřené hospůdce kari kuře v kokosovém mléce a rýžové nudle s kuřecím.

**5.2.pondělí** – ráno bylo moře zase utečené, tak jsme šli k přístavu, prošli domorodou vesnicí, na smetáku sebrali unikátní škeble, tam jsou vždy nejlepší a jeli na pláž, kde jsme byli jen my a smečka psů, která se snažila štěkotem vyhnat obrovského černého psa, který vstoupil do jejich teritoria. Pak zase moře uteklo, tak jsme jeli na výlet, objížděli jsme zálivy, objevili jsme krásný záliv se skálami Sand beach a rozhodli se, že sem ještě pojedeme zítra a zkusíme šnorchování u skal. Při zpáteční cestě jsme na trhu koupili ovoce – vodní meloun, pomeranče, sapodilu (taková hnědá švestkohruška) a něco bez názvu- pichlavý plod, který když se sloupne, je lahodný. Večer jsme v recepci přikoupili ještě jednu noc.

**6.2.úterý** – zase bezoblačná obloha a moře fuč. Dopoledne pláž a není nad to dát si na začátku pracovního dne dobrou thajskou olejovou masáž za 300 BTH a odpoledne zase do skal pískového zálivu a tam po nás chtěli 400 BTH jako za vstup do Národního parku. Za 2 hod.800 BTH to tedy ne. Zastavili jsme před závorou, zašli se vykoupat a odjeli na pláž u nás, kde jsme v lehátku strávili příjemné odpoledne. Pak na večeri a pobalit, protože ráno odjždíme na Krabi.

**7.2.středa** – po ovocné snídani jsme opustili Lay Trang resort u přístaviště lodí, které odvážely lidi na ostrovy, zatím nejlepší, ve kterém jsme kdy bydleli za víc než slušnou cenu. Jedeme směr Sikao, byl ukazatel, že akvárium, takže se tam podíváme, abychom viděli aspoň nějaké rybičky. Odbočili a vjeli bránou do areálu fakulty rybích věd. Na obrovské ploše parková úprava, domy s klimatizací, všude šipky, kde co je, ale vše v jejich hlaholici, takže akvárium se nekonalo. Vyjeli jsme a jeli fádňější krajinou kolem gumovníkových, banánových a palmových (na palmový olej) plantáží. Před Krabi jsme zastavili na velkém trhu, tam jsme ochutnali cosi na špejli, pečené červené banány, jackfruit obalené v těstíčku a pečené ve velké pánvi na palmovém oleji. Přijeli jsme do Krabi townu – hlavního města provincie Krabi, s nejstarší historií a dobou osídlení, která má spoustu útesů, jeskyní a krasových skal, jedna z nejlepších horolezeckých oblastí, hned nás odchytil jeden a jestli se nechceme projet po řece Krabi, domluvili se na další den a popojeli asi 17 km na Aonang záliv (rozlehlý záliv s mnoha krásnými plážemi a 83 malými ostrůvky), kde jsme chtěli sehnat nocleh na 2 noci. Je tady ale tolik běloušů, že bylo všude plno. A když bylo volno, tak pokoj na 1 noc kolem 3000 BTH a tak to tedy ne. Vydali jsme se zpět do Krabi města, že tam je bydlení levnější. Asi po 5 km jsme narazili na malý resort Na-thai, který vedl Němec s Thajskou ženou, s pár bungalovy, bazénem za 1600 BTH a tam jsme zůstali. Na večeri jsme

zajeli do města na noční trh (dobře a velice levně se tam jí) a pak jsme poseděli při desinfekci. Ráno bude i masáž.

**8.2.čtvrtek** – ráno masáž byla, pak relaxace u bazénu, Jirka se jel podívat k moři. Vedle resortu se konala nějaká ptačí bursa. Spousta mužskejch hlaholila a překřičovala se a rozhodčí něco zapisovali na cedule u klecí s ptáky-černý ptáček s chocholkou, v poledne akce skončila. My jsme odjeli do Krabi townu, kde na nás v jednu čekal Thajec s loďkou a vyvezl nás po řece Krabi kolem mangrovů (stromy, které mohou růst i ve slané vodě a jsou útočištěm různé havěti jako hadů, ptáků, korýšů), pak do užšího ramene řeky, kde plaval malý kajmánek, můj návrh, kdyby Jirka strčil nohy do vody, že uvidíme většího, neprošel. Zakotvili jsme na malé plážičce a po dřevěných schodech šplhali vzhůru do jeskyně, kde kdysi točil Hollywood nějaký film. Dřív tam schody nebyly, tak lezli po žebříku a protahovali se úzkým otvorem i s kamerami. Jeskyně byla krásná se stalagmity, stalaktity, stalagnáty, závoji a pod. Bylo tu nalezeno hodně kosterních pozůstatků – pověst, že sem přišli lidé, aby založili domovy, přišla ale velká povodeň a všichni zahynuli. Ještě do další jeskyně s výhledem na řeku. Pak nás ještě protáhl kolem obydlí mořských cikánů na raftech a po více jak hodině za 500 BTH pro 2, nás vyložil na břehu. Jeli jsme zpět na pláž a tam po 2 letech nás poznali Sudovi-maséři. Tak ještě byla masáž. Večeře zase na nočním trhu, pobalit, dopoledne odjíždíme směr Phuket.

**9.2.pátek** – po bazénu jsme vyrazili na cestu dlouhou 194 km na ostrov Phuket. Silnice vede krasovým pohořím, olejovými a gumovníkovými plantážemi. Dostali jsme se na hlavní silnici č.4, přešli most Sarasin, který v nejužším místě spojuje pevninu s ostrovem Phuket. Sjeli jsme ke klášteru do rybářské vesnice, kde byl zrovna páteční trh se vším možným levným zbožím. A pak dále kruhovým objezdem se sousoším 2 heroinek na počest 2 sester, které zachránily ostrov před nájezdem Barmánců. Zajeli jsme na Rawai beach (v zálivu je vesnice mořských cikánů, kteří se živí lovem ryb a hlavně lastur, které pak prodávají), sehnali bydlení s bazénem a klimatizací, lednicí, TV. Sjeli jsme se vykoupat na Promhet cup, což je mys s krásnou pláží a podívat se na nejlepší západ slunce oblíbený i námořníky. Pak na večeři u stolků u moře, kuchyň byla přes ulici – red curry se zeleným pepřem a kuřetem a kuře ala Hongkong.

**10.2.sobota** – po snídani ráno bazén a pak celý den plážička Ya Nui pod Promhet cup, spalování těl, koupání, šnorchování. Tady vlna tsunami udělala dost paseku (pomlácené korale, ale už rostou nové, malé), lidské oběti připomínají 2 destičky, z nichž jedna se jménem Novozéland'ana, který tu zahynul. Večeře zase u stolků nad pláží-nějaké curry s kuřetem, padthaj-nudle s oříšky, smaženým vejcem, kuřetem, kořením a klíčky a salát ze zelené papai se sušenými krevetkami, chili papričkami, rajskými, praženými oříšky a pálivým sosem a to vše roztlučené v dřevěném hmoždíři. Pak bydlet a dělat pořádek v mapách.

**11.2.neděle** – Phuket je největší a nejbohatší ostrov v Thajsku. S pevninou je spojen slavným mostem milenců „saphan Sarasin“. Ostrov má azurové moře a bělostný písek a je nenavštěvovanější rekreační oblastí v Jihovýchodní Asii. Ve městě Phuket je typická čínsko-portugalská architektura, která sem přišla s těžbou cínu v 19.století.

Po snídani jsme vyrazili směr město, cestou se stavili v muzeu nejvzácnější sbírky mořských mušlí a odtud uhnuli na mys Phanwa, kde bylo Phuketské akvárium. Po lehkém bloudění se zadařilo a po zaplacení vstupného 100 BTH na osobu jsme viděli všechny možné rybky a mořské potvory. Z akvária jsme jeli na záliv Patong, cestou byla objížďka, která nás vedla mezi perfektně upravenými, zelenými golfovými hřišti. Dojeli jsme na Patong, nejslavnější pláž na Phuketu, 3 km dlouhá a přeplněná turisty, tak jsme raději odjeli na další pláž Karon, rovněž přeplněná. Tam jsme se vykoukali a ujížděli na nejkrásnější plážičku na mys. Sem

přijíždělo spousta autobusů domácích i jiných, kteří chtěli vidět západ slunce v 18,37. My již viděli, tak jsme odjeli k hotelu do bazénu a pak na večeři k moři a domů, pobalit, ráno opouštíme Phuket a jedeme kam dojedeme a budeme shánět nocleh.

**12.2.pondělí** – po ranní koupeli jsme vyjeli kolem watu Chalong, velkého Buddhy sedícího na kopci, spousta keramických prodejen, kolem velkých obchodních domů (jako Tesco), přes kruhový objezd sester heroinek, velkého ležícího zlatého Buddhy, kolem gumovníkových plantáží, honosných vilek i chatrčí na most Sarasin a opustili ostrov. Přejeli jsme most, zastavili se podívat na trh sušených rybek a vařených krabů a ananasů různých velikostí v ceně 2 -10 BTH. Zastavili jsme na pobřeží Khao Laku, který byl totálně zničen při tsunami a kde bylo nejvíce lidských obětí, ale teď se tady znovu buduje. Chtěli jsme se tu zastavit, našli jsme u hlavní silnice hotel Tony Lodge a pokoj s balkonem, TV, klimatizací, lednicí a snídaní za 1000 BTH na noc. Odjeli jsme na pláž se vykoupat i perfektní masáž byla. Vedle v hotelu byl i bazén, tak jsme se rozhodli zůstat ještě jednu noc. Večeře v hospůdce jen pro Thajce, ale nakonec jsme dohodli vepřové s rýží a salát ze zelené papai, pěkně ostrý.

**13.2.úterý** – po snídani jsme se zastavili v prodejní zahradě, kde měli spousta stříhaných stromečků v květináčích a orchidejí a bromelií a zahradní keramiky, např.slonečky, ale příliš těžké do letadla, odjeli na pláž, tam jsem hned využila volné masážnice a jednu olejovou si dala. Při thajské masáži je tělo uvolňováno pomocí rukou, prstů, palců, loktů a předloktí, kolen a chodidel, kterými je vyvíjen tlak na body různých meridiánů, kterých je údajně 72.000, z toho 10 klíčových. Tělo je napínáno, ohýbáno způsobem „pasivní jógy“. Tradiční thajská masáž údajně pochází z Buddhových časů a čerpá z čínské akupunktury a indické jógy. Je jí možno ulevit od různých potíží ,všeobecným napětím počinaje a viry konče. V Bangkoku ve wat Pho se nachází nejuznávanější masážní škola, kde se v 10 až 15 denních kurzech dá masáž naučit i v angličtině.

Odpoledne jsem trávil u hotelového bazénu, Jirka pěšky po pláži Khao Lak. Večer do hospůdky v čínském stylu na green kari a červené kari s kuřecím v kokosové omáčce. Pak jsme ještě zaběhli do muzea tsunami podívat se na dokumenty a pak bydlet a pobalit. Ráno hned po snídani odjíždíme směr Ranong.

**14.2.středa** –ráno po snídani jsme vyrazili na cestu, ještě kousek po pobřeží bez rekreačních resortů ale s novými baráčky, kolem SOS vesničky pro osiřelé děti po tsunami, která se všude připomíná hlásiči a únikovými cestami. Khao Lak je nejhroženější oblast, protože je to placka, moře přechází do pevniny. Odklonili jsme se od moře , ale stále po pobřeží přes Takua Pa, kolem NP jeli pěknou krajinou, kolem gumovníků, palmami na olej, muslimské osady s mešitami se střídají s buddhistickými, kde je před každým obydlím domeček duchů, což je součást každého obydlí. Bez domečků by duchové bydleli ve vašem příbytku. Domeček duchů vypadá jako Thajský chrám o rozměrech ptačí budky na podstavci. Aby se tam duchům líbilo, každý den dostávají čerstvé obětiny-potraviny, vonné tyčinky, květiny, svíčky. Příbytek musí být na čelním místě. Vnitřek je vyzdoben keramickými postavičkami pána budky a jeho sluhů. Zničený a opuštěný domek nesmí být jen tak pohozen, ale uložen u úpatí posvátného banánovníku nebo uložen v rohu kláštera. Do Ranongu jsme nezajeli, pokračovali dál kolem Barmských hranic, které tvoří řeka a město Kraburi, kterým projíždíme. V nejužším místě Thajska se silnice zlomila, přejíždíme napříč od moře Andamanského (Indický oceán) k moři Jihočínskému, kde dnes budeme hledat nocleh. Zajeli jsme k asi 1 km dlouhému banánovému trhu, koupili jsme trs malých banánků (asi 40) za 20 BTH a kandované a sušené banány. Odbočujeme na Ban Saphan, projeli městem a našli loňské ubytování v Nipa Beach Bungalow – 550 BTH na noc. Ubytovali jsme se a ještě se jeli vykoupat. Večeře v hospůdce

na pláži-vepřové marinované medem s opečeným česnekem a kuřecí marinované se zeleným pepřem a chili – dobré a pálivé. Pak bydlet.

**15.2. čtvrtek** - po snídani- polévka v kelímku zalitá horkou vodou jsme vyjeli kolem obrovských kokosových plantáží, kokosy nahoře, dole se pěstují ananasy a mezitím občas pobíhá a pase se šedý tur domácí. Jedeme po dálnici, která vede zase kolem hranic s Myanmarem. Tvoří je dosti vysoké hory. Dojeli jsme do Hua Hin a našli podle Lonely Planet hotel Surin za 1900 BTH.

Hua Hin leží na východě Thajského zálivu 200 km od BKG. Pozornost obyvatel upoutaly pláže v Hua Hinu v roce 1926, když zde Rama VI. nechal postavit letní palác „jen ne žádné starosti“. Současná královská rodina sem jezdí na několik dní v roce. U železniční stanice, která je jedna z nejkrásnějších v Thajsku je 9 jamkové golfové hřiště.

Odpoledne jsme trávili na pláži, pak masáž, večere v rybářské restauraci na kůlech- krevetky na houbách a na kari. Večer pobalit, ráno vrátíme Hondu.

**16.2.pátek** – po snídani jsme ještě dobalili, dojeli vrátit auto, Jirka šel na pláž k moři, já ještě na masáž a pak k bazénu. V poledne jsme vyklidili pokoj, vláček do BGK odjížděl ve 14,10, nebyl to dřevák, ale plasták s větráky. Dojeli jsme ve třičtvrtě na 7, pak taxíkem k hotelu Royal palace, kde jsme měli zamluvený pokoj na 2 noci za 1700 BTH se snídaní. Zaskočili jsme na dobrou večeři a bydlet. Zítra nás čeká chození po BGK.

**17.2.sobota** – po snídani formou bife, jsme vzali taxi a nechali se odvézt do čtvrti Dusit, kde bylo ZOO, jedna z nejlepších v Asii. Prohlédli jsme si všechna možná zvířata a pozorovali thajské rodiny při odpočinku. Pak jsme odjeli do obchodního centra Pranathunam city něco pokoupit a zpět do hotelu. Večeře v zahrádce a pak ještě pobalit.

V pátek, sobotu a v neděli se slavil Čínský Nový rok, tak všude bylo veselo.

**18.2.neděle** – připravili jsme bágly, zašla jsem ještě v hotelu na masáž, Jirka k bazénu, bágly do úschovny v hotelu a odjeli jsme ještě do šopingu utratit poslední báty a lodním expresem se projeli po řece Chao Praya ke Khao Sanu, kde jsme si zašli na večeři a do hotelu a pak už jen taxíkem na letiště, odkud jsme ve 22,35 odletěli směr Vídeň a pak již v pondělí ráno do Prahy.





